

[Kultur- og kommunikationsministeren]

at man ønskede det gældende system opretholdt uændret.

Jeg gentager, at jeg ikke har ændret mit syn på, at fastprissystemet bør bevares, men jeg er ikke umiddelbart tiltrukket af tanken om, at der skal lovgives om bøger i Danmark. Det er et ubehageligt perspektiv. Det er det også at se næste konsekvens: kravet om statstilskud til bogudgivelser. Det har man fået i Sverige, hvor fastprissystemet er ophævet.

Mine videre overvejelser i denne sag vil afhænge af udfaldet af den rejste appelsag om Monopoltilsynets afgørelse.

Spm. nr. S 86

Til *boligministeren* (19/10 87) af:

Kirsten Madsen (FP):

»Vil ministeren overveje at ændre realkreditloven, således at ejerskiftelån i en- og tofamiliehuse samt sommerhuse igen kan gives som 20-årige kontantlån?«

Begrundelse

De nye regler virker som stavnsbinding. I mange tilfælde er folk ikke engang i stand til at få solgt et hus til den pris, de selv har givet. Lægges handelsomkostningerne til, bliver det endnu værre. Både for helårshuse og sommerhuse betyder det, at der kun er tvangsauktion tilbage.

Med den indstilling, regeringen har til en forøgelse af den danske eksport, kan det ikke nytte noget, at arbejdskraften er stavnsbundet på grund af en urimelig realkreditlov.

Svar (27/10 87):

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

I forbindelse med kartoffelkuren sidste efterår ændredes reglerne for belåning af ejerboliger og fritidshuse ved indførelse af mixlån i realkrediten og ved overførslen af en betydelig del af realkreditlovens udlånsregler til lov om realkreditlignende lån og andelsboliglån. Hermed indførtes i det store og hele ensartede regler for realkreditinstitutters og f.eks. pengeinstitutters og pensionskassers udlån til boligformål med pant i fast ejendom. Samtidig indførtes forbrugsrenteafgiften.

Formålet med de ændrede regler var – ligesom med de øvrige elementer i kartoffelkuren –

at søge at bremse det voksende forbrug og tilskynde befolkningen til at præstere en større opsparing, inden der investeres i væsentlige forbrugsgoder.

Regeringen har i den forløbne tid med tilfredshed kunnet konstatere, at kuren har virket efter hensigten. Men samtidig er der også noget, der tyder på, at de ændrede finansieringsregler har ramt specielt fritidshusejere i en ejerskiftesituation uforholdsmæssig hårdt.

På denne baggrund overvejes det for tiden i regeringen, i hvilket omfang der kan ske en lempelse af reglerne på området, uden at hensynet til den samfundsøkonomiske balance i kartoffelkuren herved tilsidesættes.

Det er mit håb, at jeg i den allernærmeste fremtid kan fremkomme med et lovforslag, der kan løse op for problemerne.

Spm. nr. S 87

Til *boligministeren* (19/10 87) af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvilke overvejelser har ministeren vedrørende de voldsomme problemer, fraskilte og enlige kan komme ud for med hensyn til tildeling af lejligheder i almennyttige boligselskaber?«

Begrundelse

Der henvises til Aarhus Stiftstidende den 18. oktober 1987.

Svar (27/10 87):

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Ifølge boligbyggerilovens § 14, stk. 1, skal ledige lejligheder stilles til rådighed for boligsøgende, som efter deres økonomiske forhold samt deres husstandsstørrelse og -sammensætning har et særligt behov for boliger af den pågældende art. Lovens § 14, stk. 7, bemyndiger boligministeren til at fastsætte nærmere regler herom, herunder om fortrinsret for husstande med børn samt for særlige befolkningsgrupper. Sådanne regler er fastsat i § 19 i Boligstyrelsens bekendtgørelse nr. 220 af 24. maj 1985 om almennyttig boligvirksomhed.

Det fremgår bl.a. af bestemmelserne, at når flere boligsøgende efter indkomstforhold er berettigede til en ledig lejlighed, har boligsøgende med et eller flere børn fortrinsret til lejligheder